

ющій единоборецъ и приложи и друга жьртва въ вертепа на у-
мрълыгъ,

И едно движеніе са съгледа тогасъ въ многочисленното туй съ-
брапіе, което не различаваше много отъ туй което става въ днешныгъ
театры въ времето на атрактыгъ на драмыгъ. Зрителитъ си отпочи-
нахъ малко, п шомъ по яногото са върнахъ на сѣдалищата си, е-
динъ приятенъ п дребенъ дъждъ, отъ скрты масуры, както вече ви-
дѣхмы, изливанъ, порси тогасъ сичкыгъ редове на цирка. И когато,
отъ приятната онъзи роса наслаждаваны, са разговаряхъ предстоящы-
тъ заради последната кървава жьртва, Евмолпъ си отложи шлема и
утры пота отъ лицето си, и кѣдравата му коса, кѣсата му брада и
благородството на римскыгъ чьрты п искрометныгъ му очи докарва-
хъ зрителитъ въ удивленіе! Росенъ и невредимъ той не показваше
нито знакъ че е моренъ.

Подвиго-подвижникътъ (Editor) провъзгласи велегласно Лидона за
намѣстникъ на убитого Непима и новъ съперникъ на Евмолиа.

— Но ако искашъ, Лидоне, пое той тосъ часть, да отбѣгнешъ сра-
женіето съ гладаторъ толкосъ храбъръ и испытанъ, ты си съвършен-
но свободенъ. Не е былъ отъ начало Евмолпъ твой опредѣленъ проти-
вникъ. Ты слѣдователно най добръ отъ сѣкыго другыго познавашъ ако
имашъ сила да излѣзешъ срѣщо него, и ако паднешъ, смъртьта ти ще
бѣде славна, но ако вѣстържествувашъ азъ са обѣщавамъ отъ мене
си да удвоиъ опредѣленото за наградата ти количество.

И народътъ извыка съ похвалы, а Лидонъ остана на арената из-
гледваше наоколо и като издигна очи съзрѣ прижкълѣлото лице и о-
малыния погледъ на баща си; той са намѣри за една минута въ не-
рѣшителность да ли трѣбаше да остане или да са оттегли . . . . .
не! нему не бѣше доста първото му тѣржество на което наградата
еще не бѣ са опредѣлила, и робъ бѣше еще человекътъ комуто той
бѣ длъженъ за дара на живота.

— Не са оттеглвмъ, рече той съ твърдъ тонъ на подвигоположни-
ка, но за чьстѣта на града, азъ ученикъ на най прочутыя помпейскый
учигель на единогорството искамъ да са сразиъ съ тогози рим-
лянина.

И народътъ са обади съ еще по шумны похвалы.

— Четыри срѣщо едно полагамъ въ състезаніе че ще навье Евмолпъ,
рече Клодій на Лепида.

— Ты сполучи! неприемамъ нито дваисеть срѣщо едно. Евмолпъ е
иптинскый Ахилесъ, а Лидонъ не е друго освѣиъ ученикъ.

Аюто изгледа Евмолпъ новыя противникъ и свирѣпо са усмихнѣ,